

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Attentatorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

IOAN. ALOYSII RICCI

Viri Patricij Neapolitani,

ET EPISCOPI VICI EQVENSIS.

PRAXIS RERVM QVOTIDIANARVM

ECCLESIASTICI FORI.

T O M V S Q V A R T V S .

PRAXIS ATTENTATORVM.

RESOLVT. PRIMA.

- 1 Innouatum appellatione pendente dicitur attentatum.
- 2 Appellatio, appellantis statum constituit, & indicatum suspendit, n. 4. & vide num. 5.
- 3 Attentata sunt reuocanda, & postea in causa procedi debet.
- 6 Fructus, damna, & expensæ ex causa attentatorum reuocari reſarcienda.

Attentatum quando dicatur, ad affectum vt illo non reuocato, in causa principali procedi non debeat.

ATTENTARE secundum omnium sententiam nil aliud dicitur nisi innouare appellatione pendente toto tit. nil innouari cum alijs notatis per Lancell. in special. tractat. de attentatis. Verum Beninten. in decis. Bonon. 41. censuit duo requiri, vt attentatum dicatur; pendencia, scilicet appellationis, & innouatio. Vnde

attentata sine lite non dari, dixit Cassad. decis. 6. n. 2. super Reg. Cancell. Palcot. decis. 22. Rot. diuers. p. 1. decis. 1. n. 2. ob id data litis essentia, nil appellatione pend. quod tertio obſit, innouandum fore sancitum est toto tit. nihil innou. appell. pend. ff. & C. nilque lit. pend. nouare intelligitur, ne sua interim possessor possessione priuetur, res litigiosa alienatur, aut priuilegium impetretur, Archid. in Clem. cum lite n. 2. vt lite pend. Dec. in c. cum teneamur nu. 2. de appell. Innoc. in cap. ex parte de rescrip. & in cap. vt nostrum num. 4. de appell. Matthes. notab. 28. quamuis, vt ibi Decius subdit, aliquis interdum appellatione pend. fructibus priuatur, quod procedit tam si appellationi fuerit delatum, quam non Lancell. de attent. appell. pend. cap. 12. num. 100.

2 Quia appellatio, appellantis statum constituit Rot. coram Orano in vna Vrgelensis Beneficij 17. Decembris 1593. Nam per appellationem indicatum suspenditur, stante dubio euentu confirmandi, vel infirmandi sententiam latam, ideo hac pendens, discussione securus sub legis Clypeo appellans, per Iudicem ad quem fieri debet.

3 Vnde merito nisi illis in primis, & ante omnia purgatis, ad vltiora in causa, vel causis procedi, etiam in negotio principali non potest, vt patet ex decis. Put. 51. lib. 3. Attentare, enim delictum est, & in malam partem sonat Bellam. decis. 18. Idcirco, aut ante, aut post sententiam quicquid attetando commissum fuit, tolli debet Cassad. decis. 3. n. 1. de restit. spol.

Aloys. Ricc. Praxis Pars IV.

4 Quia si appellatio indicatum suspendit, omne post eam factum nullum redditur Abb. in rubr. de appell. num. 1. in c. si a Iudice, & cap. non solum de appell. 6. cap. super questione in fin. de offi. deleg. Quod etiam ampliatur, si fuerit factum post Iudicis recusationem dummodo iuridicum, vt ibid. Abb. Et non solum veniunt reuocanda, sed etiam fructus, damna, & expensæ reſarcienda Caus. dec. 11. num. 65. idque declara procedere, quando attentatur in eadem causa, in qua lata fuit sententia, secus si fuerit in causa diuersa Lancell. in tract. de attent. appell. pend. p. 2. c. 12. lim. 2. in princ. & sunt magis priuilegiata materia interdicti. Vnde vi, & remedijs capituli reintegranda; sed præmissa intellige in negotijs beneficialibus ad effectum procedendi sine collatione tituli Bellam. decis. 294.

RESOLVT. II.

- 1 Appellari nequit autem diffinitiuam, nisi appelletur ab interlocutoria inducente grauamen irreparabile n. 2. vel si cui difficultate reparari posset n. 3. vel non ex toto n. 4.
- 5 Appellatio conceditur, vbi grauamen irreparabile parti succedere potest.

Attentata an dicantur, innouata post appellationem interpositam ab interlocutoria continente grauamen cum difficultate reparabile.

- 1 Quamuis regulariter appellari non possit ante diffinitiuam, nec talis appellatio, causet attentata, ante sententiam, ff. de appell. recipiend. l. 2. C. quorum appell. non recipiantur l. 2. C. de Episc. audiend. c. non solum in principio, vbi gloss. verb. diffinitiuam de appell. in 6. ac disponitur in Conc. Trid. c. 20. sess. 24. de reformat. & in regula 36. Cancellaria, latè tradit Franchus in c. super eo n. 6. de appell. & plenius Lancell. de attent. 2. par. c. 12. limit. 1. n. 1. & 10. Attamen quando appellatio interponitur ab interlocutoria continente grauamen irreparabile, proculdubio est superſedendum a Iudice a quo, alias essent attetata omnia per eum postmodum gesta l. 2. ff. de appell. recipiend. gloss. in Cle. 1. verbo ipso iure de hæreticis, Rota in notis, & ibi addition. decis. 58. de appell. prout idem esset si tale posset reparari, sed magna cum difficultate, aut partis præiudicio Bart. in l. 1. §. quæſitum sub n. 6. in fin. ff. de appell. Fely. in c. accepimus sub n. 5. de fide instrument. Duen. reg. 52. limit. 10. vt similiter, quoties grauamen potest per diffinitiuam reparari, sed non ex toto, quia tunc quoque datur appellatio, Fely. in c. cum super sub n. 17. de sentent. & re iudic. Surdus decis. 36. n. 14. quos cum alijs refert, & sequitur Nouar. in suo Iur. Pontific. nouo conclus. 1. num. 19. de appellat. necnon quando articulus interlocutoria esset præ-

C c iudi-

judicialis negotio principalis, intra vtile 39. vbi notat Bart. ff. de minor, Bald. in l. arbitrio num. 6. ff. qui satis dare cog. Fely. in cap. cum causam num. 6. vers. limita quarto, de sentent. & re iudic. Magon. in decif. Lucenf. 23. num. 6. Bald. in l. final. sub nu. 5. vers. secundus est actus, C. de relat. vbi idem dicit quando interlocutoria ingerit difficultatem circa causae decisionem, sequitur Lopez in l. 3. titul. 18. libro 4. recopilat. Hispaniae ad fin.

Quorum omnium ratio traditur ex eo quia appellatio nunquam est deneganda, vbiunque grauamen irreparabile parti succedere potest ex sententia interlocutoria, ita ut per diffinitiuam reparari nequeat, iuxta terminos text. in l. 1. §. quæ situm ff. de appellat. & iuxta tradita per Beroum in conf. 110. volum. 3. & alios, de quibus apud Nouarium citat. conclus. 1. num. 22. vers. & tandem de appellat. vbi alia habes quoque in hac materia cumulat, luculenter, vt solet ipse Author.

RESOLVT. III.

- 1 Collationes, & prouisiones beneficiorum sunt actus extrajudiciales, nec sunt de processu, nec ad processum pertinent num. 2.
- 3 Comparatio coram Ordinario, cum imploratione sui officij pro obtinenda collatione beneficij, non operatur quod beneficium sit litigiosum.
- 4 Collationes, quæ sunt à Papa fiunt extrajudicialiter.
- 5 Appellatio non suspendit collationem, & traditionem possessionis beneficij, nec id operatur appellatio extrajudicialis, num. 6.
- 7 Actus extrajudicialis nunquam trahit in rem iudicatam, nec rumpit præscriptionem num. 8.
- 9 Collator potest conferre extra proprium territorium, vbi proceditur extrajudicialiter.

Attentata an dicatur possessio beneficij capta post appellationem à collatione eiusdem Beneficij.

- 1 Regulariter collationes, & prouisiones beneficiorum sunt actus extrajudiciales cap. concertationi 8. de appellat. lib. 6. vbi notat Gemm. numero 3. & Franchus num. 3. ac ceteri scribentes, Imola in cap. final. de præsumption. num. 13. Abb. etiam num. 13. post principium Fely. num. 22. & 23. & 27. Lambertin. de iurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 2. principali artic. 3. num. 3. 7. & 8. & artic. 9. num. 2. per totum dictum articulum.
- 2 Hinc collationes, & prouisiones non sunt de processu, nec pertinent ad processum; Rota, iuncta additione, Palaz. decif. 3. Butrius in cap. cum M. Ferrariensis sub num. 58. ad medium, vers. Ideo si quis petit confirmationem, de constit. Firmian. in suo reperiitorio verbo appellatione pendente in 1. vers. ad medium incipiente item verum in his, quæ pertinent ad processum, Lancellot. de attent. 2. par. cap. 12. limit. 5. num. 1. 2. & 3.
- 3 Vnde Bald. voluit in auth. litigiosa Cod. de litigios. quod si quis comparet coram Ordinario, & imploret eius officium pro obtinenda collatione alicuius beneficij, non propterea dicitur beneficium litigiosum; & subdit hoc esse necesse sciri in Palatio Apostolico, cuius dictum fuit à Rota Canonizatum, in vna Calaguritana beneficij 5. Maij 1600. coram Seraphino, & in vna Calaguritana 28. Octobris 1601. coram Lancell. & facit consilium Nanarri 3. de præbendis, vbi quod collationes, quæ fiunt à Papa fiunt extrajudicialiter, & quod Datarius non est Iudex impetrantium beneficia, licet summarie, & extrajudicialiter soleat informari de prouidendorum qualitatibus, & de summo iuris impetrationum, super quo

solet remittere alicui Rotæ Auditori rem extrajudicialiter inspicendam.

- 5 Et ex his dicebamus in casu mihi proposito nullam appellationem ex aduerso interpositam suspendere collationem, ac possessionis traditionem, inducendum sic text. in cap. constitutus, il 2. in ordine 46. ad finem de appellat. vbi notat Abb. num. 6. 14. & 15. Imola num. 6. & 13. Butrius num. 9. 10. & 11. Franch. numero 8. & 9. & Decius num. final. Lambertinus de iurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 11. artic. 5. numer. 2. Lancell. de attent. 2. par. cap. 12. limit. 5. num. 4. & 5. & limit. 49. num. 6. & 7. & limit. 49. num. 5. iuxta quorum sententiam fuit resolutum in vna Zamoren. beneficij die 10. Iunij 1575. coram Corta, & in alia causa Calaguritana 7. Maij 1574. coram Illust. Blanch. & in vna Compostellana Parochialis 9. Novembris 1592. coram R. P. Pegna, & coram eodem in vna Calaguritana de Oliauari 22. Martij 1604. & generaliter nulla appellatio extrajudicialis suspendit executionem, nec causat attentata c. cum inter de elect. Rota decif. 4. num. 1. & per totam de appellat. in nou. Franchus in cap. bene si numero 29. cum seq. de appellat. Vestrus in praxi lib. 8. cap. penult. num. 9. Conarr. in practeis quæstionibus cap. 24. num. 5. plenissime declarat Lancell. de attent. 2. par. cap. 12. limit. 3. n. 1. & per totam. Et ista est vna differentia inter appellationem extrajudicialem, & iudicalem ex quatuordecim differentiis assignatis per Abb. in d. c. bene si, à num. 7. vsque ad num. 10. similiter actus extrajudiciales nunquam transeunt in rem iudicatam ex quo deficit iudicium, & sententia; Imola in cap. final. num. 5. & 12. de præsumpt. Abb. in cap. 1. sub num. 13. post princ. de his, quæ fiunt à maiori parte cap. idem. Abb. in d. cap. final. sub num. 15. post princ. & Fely. sub num. 33. ante fin. de præsumpt. prout etiam per actus extrajudiciales non dicitur his introducta, vt notant Doctores in c. fin. de elect. in 6. Lamber. de iurepatr. lib. 2. par. 2. quæst. 2. princip. art. 3. n. 3. & per totum, & art. 6. n. 3. Lancell. de attent. 2. par. cap. 4. in præfatione num. 275. in nouiori impressione, post alios, quos ipse allegat: nec extrajudicialis actus, vel declaratio interruptit præscriptionem regulæ de triennali Put. decif. 174. num. 4. lib. 3. neque vllam aliam præscriptionem interruptit denunciatio, aut protestatio extrajudicialis, alienam, ff. pro tempore, cap. nihil de præscript. vbi latè Felinus num. 5. in cap. illud sub num. 17. vers. 15. conclusio, eodem tit. de præscript. Bald. in tract. de præscript. 3. par. 6. par. princip. quæst. 4. num. 18. & 19. cum seq. multis modis declarat; Et etiam quando proceditur extrajudicialiter, collator potest conferre extra proprium territorium c. post electionem de concess. præbend. cum adductis per Gonzalez in regul. 8. Cancellar. de mensibus, & alternat. glof. 62. ex n. 2.

RESOLVT. IV.

- 1 Actus vbi fiunt per modum continuationis, non dicitur attentari.
 - 2 Continuans non dicitur spoliare etiam post inhibitionem n. 3. etiam si continuatio non fieret ab eadem persona n. 4. & amplia vt n. 5. & declara vt n. 6.
 - 7 Clausula constitui apposta super re litigiosa, non facit esse locum dispositioni l. quoties C. de rei vendicat.
- Attentare an dicatur qui continuat possessionem quæ haberetur per clausulam constitui possessorij, vel requiratur vera, & actualis possessio.

- 1 Communiter est receptum à Doctoribus, quod vbi actus fiunt per modum continuationis, non dicitur

RESOLVT. V.

citur innouari, ita ut continuans non attenter; iuxta gl. Magistralen in cap. non solum de appellat. in 6. & in Clemen. 2. vt lit. pend. pro qua decidit Rot. in antiq. decif. 10. de appellat. Bellamer, decif. 701. Bald. decif. 447. Capyc. decif. 72. sub n. 2. Natta consilio 606. Menoch. de recuper. possels. remed. 17. n. 49. quæst. 17. vbi alios adducit concordantes, & qui continuat non spoliatur, Rota decif. 11. de restitut. spoliatur, in nou. Dec. consilio 460. n. 70. lib. 3. In tantum quod non solum continuatio non est attentata, sed imò prohibitio, vel impedimentum, ne possit quis suam possessionem continuare, esset attentatum, vt not. gl. in d. c. non solum, & Butr. in d. c. cum M. Ferrariensis sub n. 58. de constit. Paris. consilio vlt. lib. 4. n. 14. Bertrand. consil. 51. n. 3. Berous consilio 119. n. 2. & 10. lib. 3. etiam si vltus possessionis esset principaliter contra ius in iudicium deductus Franchus per illum tex. in c. significante in 4. not. & melius ibi in gl. 1. n. 9. de appellat. & post eum Gabriel. conclus. 6. n. 9. de acquirenda possels. & tradit post Cardin. in Clementin. 2. in 2. opposit. de appellat. & gl. in c. non solum de appellat. in 6. & Imola in c. bonæ eodem tituli in c. venerabilis de censibus, Ruin. consilio 47. num. 3. lib. 4. Dec. consilio 97. lib. 1. prout etiam nec attentare diceretur, qui continuat post inhibitionem, vt probatur in cap. 1. extra vt lite pendente Neuzan. consilio 82. n. 35. Mandos. super regul.

4 Cancell. de subrogand. collig. quæst. 8. num. 5. Et licet huiusmodi continuatio non fieret ab eadem persona, adhuc non diceretur attentari, ita quod hæres vniuersalis potest possessionem bonorum defuncti absque vicio attentatorum apprehendere ad text. in auth. nunc si hæres, & ibi Bald. col. 1. C. de litig.

Verum deueniendo ad punctum principalem, qui mihi occurrit consulendus resoluendum est supradictam conclusionem habere locum non solum, quando sumus in continuatione veræ possessionis, & sic actualis, sed etiam si essemus in continuatione, quæ haberetur per clausulam (constituti possessorij) vt colligitur ex notatis per Paris. consilio 172. sub num. 14. lib. 4. & voluit Neuzan. consilio 82. num. 15. 27. & 35.

6 Quamuis in alia facti specie mihi pariter transmissa, id resurgendum putavi affirmans, non esse verum, nec procedere posse, quando lis esset super validitate, seu invaliditate contractus, in quo fuerit tale constitutum appositum, quoniam hac lite pendente, & post inhibitionem in ea factam in vim allegati constituti possessionem continuare quis prohibetur, ita ut continuando incidat in crimen attentatorum, iuxta Rotæ decision. in recollet. per Cottam decision. 168. quæ suadet, & confirmatur per aliam eiusdem Rotæ decisionem in vna Fulginat. bonor. & spolijs attentati coram Verallio 11. Februarij 1558. in qua, cum dubitaretur, an donatarius, & qui commissæ causæ super validitate donationis, & lata sententia in eius fauorem, & interposita per eius aduersarium appellatio, ne possessionem est ingressus, diceretur attentasse, & ad excusandam attentatam allegaretur, quod ipse vigore clausulæ constituti, per quam, & civilem, & naturalem habebat possessionem, ingrediendo, videretur potius continuasse, quam de nouo acquisuisse. Domini tamen dixerunt quod ex quo commissio erat super validitate donationis, talis possessio fuit attentata per consil. Socin. 78. num. 7. ad fin. versic. confirmatur ista opinio libr. 3. Quod etiam firmarunt Domini in eadem, eodem proponente sub die 20. Iunij 1558. & est Miscell. decision. 168. incip. coram eodem in Fulginat. bonorum, ad quod facit quod post Afflicti. ponit Gabriel. lib. 3. de emption. & vendit. conclus. 2. num. 25. quod clausula constituti appositæ super re litigiosa, non facit esse locum dispositioni. l. quoties. C. de rei vendic. de quo vide pariter Martam in suo clausulario in clausula constituti.

Aloys. Ricc. Prax. Pars IV.

- 1 Reuocatio attentatorum non fit post conclusum in causa, sed contrarium tenet. Auctor num. 2.
- 3 Si eodem die, quo est ferenda sententia super negotio principali, præsentetur commissio specialis super attentatis, quid agendum?

Attentatorum Reuocatio, an peti possit post conclusum in causa.

- 1 **F**uit quandoque resolutum non posse peti attentatorum reuocationem post conclusum in causa, vt probat Rota in decif. 57. vt lite pendente in nouis, & in decif. 26. de appell. in antiquis, quibus concordat decifio Afflicti 352.
- 2 Verum ego contrariam sententiam tanquam probabilem, & de iure veriore hic sequendam duxi, quam communis auctorum schola approbat, & præsertim illam sequutus fuit Vital. in tractatu de clausula nil nouari lite pendente sub n. 15. versic. in quantum dicit, tenuit Imola in cap. 1. ad med. extra, vt lite pendente eandem sequutus est Franch. in cap. dicti il 3. num. 4. versic. & intellige prædicta de appell. & ex recentioribus eandem similiter sequuti sunt Vant. in tractatu de nullitate tituli, quibus modis null. propo. poss. n. 3. & Vestr. in praxi Romanæ Cur. lib. 8. cap. 4. nu. 14. & ibidem Granat. apud cum n. 4. quam etiam tenuit Guid. Pap. in consil. 205. circa processum colum. 8. sub num. 22. vers. 2. quia, & post aliquos ex præallegatis Afinius in sua praxi Iudic. §. 23. cap. 12. per totum, vbi in id citat etiam Marant. Capyc. & Manfred. eandem conclusionem tenentes, & etiam Mandos. in tract. commissio. in 14. formula commissio. attent. in verbo in primis, & ante omnia quæst. 2. ad med. & ex recentioribus Lancellot. Corrad. de prætor. §. 2. de off. prætor. in caus. ciuil. in ca. de appell. vers. subdit etiam sub num. 24. post Franch. in cap. non solum n. 6. de appellat. in 6. & Henric. in consil. 52. in casu num. 5. lib. 2. & etiam Card. Alban. in lucubratis ad Bart. in l. 1. num. 2. ff. nil nouari appellat. pend. Pro qua regula non parum facit, quod dixit alias Rota in vna Casaraugustana Archipresbiteratus coram Oradino sub die 27. Nouembris 1556. quod si eodem die, quo erat ferenda sententia super negotio principali, & sic postquam fuerat conclusum in causa, præsentetur commissio specialis super attentatis, & per agentem ad illorum reuocationem fuerit in actis facta protestatio, quod nihil fiat in negotio principali, nisi prius purgatis attentatis, iuxta formam commissio. & Iudex nullo etiam assignato termino ad docendum, de attentatis de quibus tamen nihil in actis apparebat, tulerit sententiam in negotio principali; talis sententia fuerit pro valida à Rota reputata.

RESOLVT. VI.

- 1 Possessio lite pendente capta de beneficio patronatus dicitur attentata, & ampli, vt num. 2. 4. 5. & declara, vt num. 6. 7. 8.
- 3 Legatus non potest se intromittere in beneficijs litigiosis.

An, & quando possessio beneficii patronati capta lite pendente per præsentatum dicitur attentata.

- 1 **D**e capiente lite pendente possessionem beneficii ad quod fuerit per patronum præstatus dicendum est quod regulariter talis possessio debet censeri attentata, & hodie videtur expeditum, cum fuerit id pluries per Rotam tentum, vt est decif. in Recollet. Guidobon. 104. sub rubrica vt lite pendente prout

Cc 2 in vna

in vna Neapolitana Cappellania coram Oradino de mense 12. Decembris 1562. in qua fuit dictum, quod si lis inter duos presentatos sit instructa, & feratur sententia pro vno, & ille instituat, & possessionem capiat; Rota habuit talem possessionem pro attentata, idque in alijs causis quoque fuisse tentum, & in alia Toletana Cappellania coram eodem 9. Iulij 1564. & in alia Compottell. de Barone coram Chisan. 16. Februarij 1554. & etiam in similibus terminis pro attentatis fuit etiam tentum in alia Lucana parochialis Campagnoli coram Binario 8. Iunij 1571. & nouissime in vna Calaguritana beneficij Sanctorum Iacobi, & Andree coram Blanchetto 7. Maij 1574.

Quæ principalis conclusio adeo est vera, vt pluribus quoque modis ampliari possit.

Primo, vt huiusmodi possessio censetur attentata non solum si fuerit capta vigore institutionis per ordinarium de presentato facta, verum etiam si fuerit capta vigore litterarum super noua prouisione per presentatum obtenta expeditarum, vt fuit alias dictum in vna Valentina Sancti Iacobi coram Vectano 7. Maij 1554. item si possessio capta fuisset vigore institutionis factæ a Legato de lateris lite coram Ordinario pendente, quia diceretur attentata, ex quo Legatus non potest se intromittere de beneficijs litigiosis quorum prouisio soli Papæ referuatur cap. 2. vt lite pend. in sexto, vt est decif. Achil. sub die 16. Februarii 1554. incip. Fuit dubium an lis inter duos, &c. & alias sæpius determinauit Rota.

Secundo, vt procedat etiam si Ordinarius immitteret in possessionem superlitem, quem loco defuncti subrogauerat, quia talis immisio, & possessionis adeptio fuit alias reputata inualida, & attentata, & apud Rotam esse sequestrandam in vna Polnaniensis Parochialis coram Serafino 14. Ianuarii 1572. quamuis id credendum sit prouenisse potius ex eo, quia Ordinarius prætermissa præsentatione patroni, ad subrogationem superlitis deuenerat, quam ex litis pendencia.

Tertio, vt procedat non solum si sit lis inter presentatos, verum etiam si lis esset inter ipsos patronos; & ideo si presentatus lite inter patronos pendente, fuerit a Nuncio Sedis Apostolicæ institutus, & illius vigore possessionem capiat; talis possessio censetur attentata, vt inclinauerunt Domini in vna Tuden. parochialis de Tabuchia coram Grato 29. Nouembris 1567. vel etiam si lis esset inter vnum ex patronis, & vnum ex presentatis, iuxta aliam eiusdem Rotæ decisionem, secundum quam semel consultus respondi in vna Nolana.

Benè verum supra enarrata regula cessabit primo, quoties quis esset presentatus a patrono, qui esset in quasi possessione presentandi, quia cum tunc, præsupposita quasi possessione, patronus licite præsentet, & suam possessionem continuet, consequenter videtur etiam cessare consideratio attentatorum ex vulgari illa propositione, quod continuans non attentet iuxta dicta in alia resolutione.

Item non procedit quando presentatus, & institutus ab Ordinario immitteretur in possessionem ab eodem Ordinario coram quo lis penderat, quia tunc non diceretur attentata possessio, prout esset si fuisset immisus ab alio Iudice, vt alias allegabatur in terminis, & dabatur per informantes in dicta Actoria parochialis Sancti Augustini coram Sarmiento 16. Decembris 1563. super allegata decif. Achil. sub die 16. Februarii 1554. quæ incipit fuit dubium; in qua postquam ille annotauit quod Domini omnes dixerunt per litem inter presentatos quis eorum esset institutus coram Ordinario introductam beneficium fuisse effectum litigiosum, & cap. primum, vt lit. pend. in 6. habere locum etiam in duobus presentatis, &

possessionem ab instituto captam esse attentatam; subdiderunt formaliter, & hæc procedunt quando possessio capta fuit vigore prouisionis alterius, quam Ordinarii, coram quo lis penderat; sed quando possessio esset vigore institutionis Iudicis, coram quo litigabatur; fuit dictum quod secus esset, vnde Domini ibi clarè hanc limitationem sentiunt.

Et neque prælibata conclusio habebit locum, quando inter presentatos non fuisset lis contestata, & propterea non diceretur attentata possessio capta per institutum, postquam ipse, & alius ab alijs patronis presentatus coram Ordinario comparuissent, & quilibet institutionem de se fieri petiisset, & etiam Iura, hoc est, instrumenta suarum presentationum produxissent; dummodo litem alias non fuissent contestati, vt fuit dictum in vna Calaguritana beneficii, in qua tale factum præsupponebatur coram A. Augustino 25. Ianuarii 1554.

RESOLVT. VII.

1. *Referuatio quàm sit fortis, & an annullat titulum beneficii in contrarium collati, & an possessionem, num. 2.*

Conclusio illa, quod qui continuat, non attentat, an locum habeat in eo, qui possidet beneficium referuatum.

IN casu mihi occurrenti dicebam pro affirmatiua; & ratio est quia referuatio est ita fortis, & potens, quod sit gladio auctipiti penetrabilior, & eius decretum omnia interiora afficit, ac adstringit. Eneas de Falconibus in tractatu de referuationibus qu. 4. principali effectu primo sub n. 1. vers. & propter hoc dixit. Nec non tam malignæ naturæ est, quod quidquid inuenit in oppositum destruat, ac secum ducat Gomezius de recuperanda possess. remed. 16. num. 444.

Vnde referuatio non solum annullat titulum beneficii in contrarium collati; sed etiam possessionem, ita vt talis possessor non possit iuari ex aliquo remedio possessorio retinendæ nec recuperandæ, vel alias. Nam talis possessio caret omni effectu, & est sine vilo iuris adminiculo, Rota decif. 3. per totam de restit. spoliat. in nouis, & decif. 2. eod. tit. in antiq. & decif. 11. & 12. de causa possell. & proprietatis. in antiq. & decif. 5. num. 3. vt lite pend. in antiq. Bellam. decif. 535. quæ incipit in possessorio, Lapis allegat. 29. num. 1. & allegat. 51. num. 9. Felyn. in cap. in nostra. 12. de rescript. Eneas de Falconibus in quest. 4. principali effectu 11. & 47. Rebuff. in praxi tit. de referuat. tam generalis, quam speciali n. 4. Castad. decif. 1. n. 3. & decif. 2. per totam de restit. spol. & decif. 7. num. 3. & decif. 11. num. 5. super regulis Gomez in d. reg. de annali quest. 23. & in regula de triennali quest. 49. Mandos. in regula 1. quest. 3. per totam, & alios plures adducens Menoc. de recuper. remed. 16. quest. 35. num. 443. cum seq. vique ad n. 457. Ferret. conf. 3. num. 18. & consil. 6. num. 18. & consil. 6. n. 11. & consil. 21. n. 4. Simonet. de referu. quest. 40. & 48. Mohed. decif. 15. num. 1. de causa possell. & decif. 13. num. 2. de restit. spoliat. Veral. decif. 325. par. 1. num. 2. & decif. 345. num. 5. par. 3. Lancell. de attentatis par. 3. cap. 24. quest. 9. num. 1. cum seq. Pur. decif. 190. in vna Eugubina nu. 5. & decif. seq. lib. 3. Gabr. tit. de restit. spoliat. conclus. 5. num. 43. cum pluribus sequentibus.

Et in terminis regulæ octauæ Cancellariæ est decif. Castad. 1. de restit. spoliat. n. 1. & per totam. Item decif. Rotæ 510. num. 5. lib. 3. par. 3. diuersor. Pureus decif. 197. die 13. num. 3. lib. 3. & fuit etiam decifum in vna Crotonien. Decanatus 20. Maii 1587. coram Orano, & in alia Regien. Canonicatus 17. Nouemb. 1595. coram Illustriss. Card. Pamphilio.

PRAXIS